

Roger Español (MCR): «Ens hem quedat sols reclamant el mandat de l'1 d'octubre»

La candidatura de Moviment Corrent Roig per la demarcació de Tarragona està liderada per Elisabeth Martín i inclou la participació de l'Assemblea de Represaliades i Activistes

Roger Español i Elisabeth Martín, a la Rambla Nova de Tarragona. | Josep M. Llauradó

El pròxim 30 de maig se celebraran les eleccions autonòmiques (<https://www.naciodigital.cat/tarragona/noticia/39977/eleccions-seran-30-maig>), si més no així es va anunciar ahir, fent públic un ajornament exigint per algunes formacions polítiques a causa de l'evolució de la pandèmia. Per la demarcació de Tarragona s'hi presentaran 21 candidatures (<https://www.naciodigital.cat/tarragona/noticia/39925/total-21-partits-presenten-candidatura-14-f-tarragona>), una de les quals per sorpresa és la que encapçalen Elisabeth Martín i Roger Español: el Moviment Corrent Roig.

En una entrevista concedida a **NacióTarragona**, Español desgrana com divendres 8 de gener es van assabentar que no podrien concórrer-hi amb el nom de la coalició anunciat, Coalició de Represaliades (CR). La cap de llista, Martín, és una activista dels CDR coneguda al Camp de Tarragona, mentre que el número 2, Español, es presentarà per tercer cop a uns comicis, després de fer-ho amb Front Republicà i Junts per Catalunya. al 2019. La formació recentment creada, Assemblea de Represaliades i Activistes (ARA), que ha rebut el suport de Corrent Roig, vol denunciar la repressió de l'Estat i de la Generalitat sobre el moviment independentista.

[noticia]39977[/noticia]

- Per què no s'ha pogut fer la coalició de represaliats?

- Roger Español: Nosaltres com a ARA no teníem un partit polític registrat i quan ens vam començar a formar se'ns va oferir el partit CIRC per part del seu propietari. Després, vam fer coalició amb Corrent Roig, que ens van ajudar molt sobretot a l'hora d'aconseguir avals i demés. ARA funcionem de manera assembleària i CIRC no hi participava per decisió pròpia. Cada cop que decidíem una direcció per seguir, no li semblava bé i volia donar la seva opinió. Al final, nosaltres vam dir que no a un seguit de propostes que va fer ell que bàsicament era ajuntar-se amb altres formacions polítiques per poder tenir representació a tot arreu. Vam decidir que no perquè no s'ajustava a les especificacions de portar represaliats als primers llocs de les llistes i no li va semblar bé i va decidir de forma unilateral a última hora retirar el partit de la coalició.

- Quan va ser?

- R. E.: Divendres. Al final veus que el suport a les represaliades acaba sent fals i per interessos propis partidistes o per treure'n algun profit.

- Hi ha altres partits que han aconseguit avals. Per què no ha estat possible recollir-los per Barcelona, Girona i Lleida?

- R. E.: Som joves, tenim una estructura molt reduïda i recollir avals requeria de l'ajuda de Corrent Roig i tot i així no són suficients.

- Al comunicat <https://www.correntroig.org/?p=5073> mentaven l'actitud de Junts per Catalunya.

- R. E.: Ens queixem de Junts per Catalunya però no només. Quan es van programar aquestes eleccions ja es preveia que hi hauria festes de Nadal, sabien que estàvem en ple procés de pandèmia... Junts ha recollit 52.000 avals quan només en necessitava 6.000, això ens ha dificultat molt la feina, sobretot a Barcelona per part meva perquè molta gent ja havia signat per Junts per Catalunya. Han sigut molt poc solidaris. S'omplen la boca amb el suport a les represaliades i en contra de la repressió però quan les represaliades intenten fer alguna cosa per denunciar aquesta repressió el suport és mínim si va en contra dels interessos dels altres partits.

[noticia]39925[/noticia]

- També s'hi diu de recuperar l'esperit de l'1 d'octubre. És possible, això, havent passat tres anys?

- R. E.: Amb tristesa veiem com el que vam aconseguir l'1 d'octubre els diferents partits polítics hi han anat tancant la porta. Fins i tot una candidatura anomenada Unitat Popular tanca la porta a la força a la força de la unitat popular que hi va haver l'octubre de 2017. No entenem ara quan estem dient que la força ve del poble i que s'ha de donar suport a les represaliades de l'1-O, ara després de la repressió de l'estat espanyol, com d'una manera tan fàcil es tanca la porta al mandat de l'1 d'octubre. Inclús s'intenta ridiculitzar o menystenir aquella gent que encara creiem en el que vam aconseguir aquell 1 d'octubre. S'ha parlat d'octubristes, hiperventilats...

- Però no hi ha l'ambient ara mateix d'aquell octubre.

- R. E.: No hi ha l'ambient perquè s'han encarregat els diferents partits polítics amb les seves decisions que la protesta vagi a una altra banda. Ara el moviment independentista està més

centrat en eleccions, en indults i en l'amnistia. Però el dret a l'autodeterminació ha quedat bastant apartat del discurs polític. I d'això ens queixem, quan parlem de recuperar l'esperit diem de tornar-ho agafar on ho vam deixar aquell 1 d'octubre i els mesos posteriors.

- I creuen que és possible, això?

- R. E.: Jo crec que si els partits polítics i les institucions, perquè també ho estan deixant de banda, es dirigissin en aquesta direcció jo crec que la mobilització al carrer no trigaria a tornar, sempre tenint en compte la situació de pandèmia en la que estem.

- Des del mes de març a la gent li fa cosa sortir al carrer a manifestar-se.

- R. E.: El moviment independentista sempre ha estat molt imaginatiu amb el tema de les protestes, vull dir, tot i haver-hi unes condicions de pandèmia, tenim ganes suficients com per poder mantenir les restriccions i poder exercir el nostre dret a protesta igualment.

Roger Español i Elisabeth Martín, a la Rambla Nova de Tarragona. Foto: Josep M. Llauradó

- Com es passa en poc més d'un any de participar en una candidatura de Junts per Catalunya a una de Corrent Roig?

- R. E.: La candidatura a Junts per Catalunya, igual que la candidatura a Front Republicà, tenia un objectiu molt clar: anar a Madrid a denunciar la repressió de l'estat espanyol i com a represaliat i ferit de l'1 d'octubre doncs l'impacte seria gran. Evidentment, les dues candidatures han estat dirigides a la denúncia de l'estat espanyol, que és el que em toca a mi per ser ferit de l'1 d'octubre.

També, a part, en aquesta candidatura amb Junts hi havia un objectiu secundari. En aquell moment hi havia hagut les protestes post-sentència, tot i així em vaig presentar com a senador amb JxCat que és qui ostentava la conselleria d'Interior, i en aquell moment ja començaven les tensions amb el PDECat, el conseller d'Interior que en aquell moment era en Buch. Vaig participar-hi també per mirar de clarificar aquesta situació, ajudar a aquest trencament necessari que finalment hi ha hagut. I he de dir una cosa: sí que m'ha sabut una mica de greu que aquest trencament arribés en aquestes eleccions i no en les que jo hi participava i en les que vaig fer tota la pressió possible perquè els mossos rendissin comptes i el PDECat se separés de Junts per Catalunya.

- Moviment Corrent Roig és una candidatura d'esquerres o és una candidatura enfocada només en temes de repressió?

- R. E.: No, només enfocada en temes de repressió. Des d'aquest punt de vista volem tornar a l'1 d'octubre.

- En el comunicat es parla de drets socials i de defensa de la classe treballadora.

- R. E.: Sí, som una coalició. Corrent Roig és el seu objectiu principal, per tant, hem d'unir objectius si volem anar junts. El nostre objectiu com a llista, i d'això Corrent Roig n'és plenament conscient, és la denúncia de la repressió. I evidentment no podem deixar de banda tot l'espectre social que porta Corrent Roig.

- Què aporta el MCR que no aportin la resta de candidatures independentistes i/o d'esquerres?

- Elisabeth Martín: Aportem que som gent de carrer.

- Els altres no són gent de carrer?

- E. M.: No ho sé. No ens interessa la cadireta, ni parlar per parlar. Ells porten tres anys a la Generalitat i no mouen res, al contrari, quan hi ha qualsevol mobilització popular els comentaris que rebem d'ells o inclús les denúncies són en contra. Llavors, nosaltres partim de la base que seguim fent el que vam demanar l'1 d'octubre.

- R. E.: La millor opció que ens donen els independentistes és un nou referèndum d'aquí a cinc anys. L'esquerra més radical està disposada a tancar la porta a la unitat popular de l'1 d'octubre i gestionar una autonomia repressiva cinc anys més per tornar a fer un altre referèndum. Evidentment, quan l'esquerra més radical -entre cometes, eh?- tria aquesta opció ens quedem sols reclamant l'1 d'octubre. Ni Esquerra ni CUP donen validesa al llegat de l'1-O. I ara que Junts diuen que sí, ens sorprèn que el full de ruta de Puigdemont hi ha els indults, hi ha l'amnistia, per davant del dret a l'autodeterminació i l'1 d'octubre.

- L'endemà de l'1 d'octubre no hi havia res preparat per fer Catalunya independent. Què proposa la candidatura Moviment Corrent Roig? Una declaració d'independència immediata?

- R.E.: Hauria de ser-ho. Bàsicament és tancar el cercle econòmic a Catalunya, o sigui, quant a impostos i finançament, i control de territori.

- E. M.: I l'expulsió de la Policia Nacional, fora la Guàrdia Civil, depuració dels Mossos i sobretot la Generalitat no pot ser que digui "empenyeu" i que a la primera mobilització estiguem denunciats un munt de gent. Hi ha un munt de represaliades.

- I la Generalitat té la capacitat per fer-ho?

- R. E.: Hauria de tenir-la. Jo no tinc tan clar això que després de l'1 d'octubre no hi havia res preparat, de fet ningú ho sap.

- Això és el que diuen els polítics que estaven al capdavant de la Generalitat en aquell moment.

- R. E.: També diuen moltes coses i després... També dic que és igual si hi havia res preparat. La frase aquesta que "el poble passarà per sobre de les institucions" en aquell 1 d'octubre va passar. Aquell referèndum el vam tirar endavant el poble i la unitat popular, el vam guanyar, per tant la responsabilitat dels partits polítics convocants és tirar endavant el mandat que en va sorgir. És igual si hi havia o no res preparat: si no n'hi havia ara n'hi ha d'haver i si n'hi havia ho han de posar en marxa.

- Si no n'hi havia, caldrà preparar-ho abans, no?

- R. E.: Sí, però calen cinc anys? Amb tot el que hem passat fan falta cinc anys més per tornar a fer un referèndum? Hòstia, no fotem.

- Quin suports té la candidatura quant a represaliats?

- E. M.: Hem aconseguit fer una llista. És molt difícil perquè hi ha gent que té molta por i la majoria de represaliats formen part també d'alguns moviments de l'Esquerra Independentista, d'alguns partits, per la qual cosa no s'han pogut presentar amb nosaltres perquè es deuen a aquesta gent. Entre els represaliats, tothom està encantat que ens presentem per donar-los veu perquè molta gent són desconeguts. Hi ha molta gent jove, la repressió que es fa sobre ells, que normalment són multes econòmiques, fa que la gent es desmobilitzi i no es faci tan visible ni surti tant al carrer.

- R. E.: Ni partits, ni entitats, ni institucions ens han ajudat a fer la feina que volíem per denunciar la repressió.

- La candidatura té el suport de represaliats com Tamara Carrasco o Jordi Pesarrodona?

- R. E.: El suport de la Tamara i el Jordi el tenim, evidentment no en forma de candidatura perquè en el seu moment personal no estan en aquestes, però ens van firmar el manifest i ens van dir que ens donen tot el suport possible.

- Que es presentin tantes candidatures independentistes diferents no provoca que hi hagi menys representació independentista?

- R. E.: Evidentment, el tema del 50% queda descartat perquè tots els vots que vagin a aquestes candidatures també han de sumar. Si resta representació no és culpa nostra, és culpa de la mala gestió política que s'ha fet durant aquests tres anys. És a dir, que hi hagi tantes candidatures independentistes és segurament responsabilitat dels tres grans partits i de l'espectacle polític que hem viscut durant aquests tres anys perquè no han fet res més que tirar-se els plats pel cap. Sí, hi ha massa partits independentistes però no n'hi ha cap que tingui la repressió al centre del debat.

Si per aconseguir la independència volem seguir el camí de l'estat espanyol és a dir, una estratègia repressiva contra tots aquells que sortim al carrer, doncs no anem bé. L'últim moviment de la CUP per exemple ha estat posar alguns represaliats a les llistes. Per nosaltres,

no té sentit posar represaliats a les llistes si no van en llocs de sortida perquè la veu de la repressió en primera persona ha de ser dins del Parlament per poder dir la seva.

- Per assolir un diputat per la demarcació calen vora 20.000 vots. Quines són les perspectives de MCR en aquestes eleccions?

- R. E.: Nosaltres anem a totes, anirem a buscar la representació amb totes les ganes i totes les forces. Evidentment això és l'inici d'un projecte de llarga durada i crec sincerament que això que hem aconseguit, encara que sigui només una llista a Tarragona, és un gran pas pel poc temps que portem treballant.

- Per tant, ara aquesta organització tindrà continuïtat?

- R. E.: Sí, seguirem treballant per engrandir-nos i, per exemple, si venen uns altres comicis, doncs tenir una estructura més gran pels reptes que això suposa. De totes maneres, l'objectiu principal d'aquesta candidatura és la denúncia de la repressió i si aconseguim entrar aquesta denúncia amb un diputat millor que millor.

- Esperen aglutinar els CDR o l'ANC durant la campanya?

- R. E.: És la intenció, ja vam intentar que els CDR es posicionessin, sabem que al final es va crear polèmica però per la nostra part pretenia ser un homenatge per la feina feta pels CDR, no una apropiació de les seves sigles. Evidentment, una part de la nostra feina quan passin aquests comicis serà que aquestes entitats vinguin amb nosaltres, és molt difícil perquè per desgràcia tots aquests sectors estan molt polititzats.

- E. M.: Jo soc CDR i n'estic molt orgullosa. A la llista hi ha moltes persones que som CDR i que no ens n'avergonyim. Nosaltres, a diferència dels partits polítics que sempre han anat per darrere perquè fem coses i després s'han desmarcat amb comunicats i ens han criminalitzat i ens han dit de tot, som CDR i seguim denunciant-ho com a CDR i com a represaliada.